Якщо ти в місті не маєш кутка,
Марш на вокзал і, не бравши квитка,

Йди собі сміло до зали чекання,—
Зможеш ти там перебути до рання.

Всядься на лаві між двох клумаків,
Спи там під спів паровозних свистків.

Пройде черговий, гляне — й ні гадки
(Певне, то жде пасажир пересадки).

— Не пересадки, а дня я чекаю:
Вдень я блукаю, роботи шукаю.

Блукаю-шукаю — и ніде не знайду,
Знов на ніч до зали чекання іду.

Я вас прошу — не будіть мене, люди:
Мабуть, не скоро мій поїзд прибуде...

Почую крізь сон паровозний свисток,
Здається мені — то фабричний гудок.

І ти, черговий, не тривож нещасливця, —
Нехай йому трохи робота приснiться.